

Nasza Wspólnota

nr 87

11 kwietnia 2021 r.

Rektorat pw. św. Michała Archanioła w Przemyślu

ul. Bakończycka 5, 37-700 Przemyśl

tel. 507 070 550, e-mail: t.picur@libero.it

strona internetowa: michal.przemyska.pl

Msze Święte i intencje: 12-18 kwietnia 2021 r.

12.04, poniedziałek, godz. 8.00
+ Zbigniew

13.04, wtorek, godz. 17.00
+ Jan Sarzyński (20. rocz. śm.)

14.04, środa, godz. 17.00
+ Zbigniew

15.04, czwartek, godz. 17.00
+ Zbigniew

16.04, piątek, godz. 17.00
++ Apolonia, Bolesław i zmarli z rodziny Toś i Kuper

17.04, sobota, godz. 17.00
+ Zbigniew

18.04, III niedziela wielkanocna, B

9.00: + Zbigniew

11.00: + Jan Potoczniak

Ogłoszenia

◆ Serdecznie dziękuję P. Iwonie Skolarczyk za sprzątanie i przygotowanie kaplicy na dzisiejszą niedzielę.

◆ Dziś obchodzimy Święto Miłosierdzia Bożego.

Na mocy przywileju udzielonego przez Stolicę Apostolską dla Polski, za odmówienie koronki do Bożego Miłosierdzia w kościele lub kaplicy można zyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami. Łaska ta oznacza darowanie wszystkich kar doczesnych i czyścicowych, które są następstwem popełnionych grzechów.

Zwykłe warunki zyskania odpustu:

- Komunia Święta,
- wyzbycie się przywiązania do wszelkich grzechów, nawet lekkich,
- modlitwa w intencjach wyznaczonych przez Ojca Świętego (nie musimy znać tych intencji).

Osoby chore mogą zyskać odpust zupełny za odmówienie koronki do Bożego Miłosierdzia w domu, spełniając ww. warunki.

Odpust ten można ofiarować za siebie samego lub za zmarłych.

◆ Za wszystkich Dobroczyńców modlimy się szczególnie w każdą środę, prosząc, by Bóg wynagrodził im potrzebnymi łaskami, opieką i błogosławieństwem dla ich rodzin.

Z dzisiejszej liturgii słowa

Jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich, którzy uwierzyli. Żaden nie nazywał swoim tego, co posiadał, ale wszystko mieli wspólne. Apostołowie z wielką mocą świadczyli o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, a wielka łaska spoczywała na wszystkich.

Nikt z nich nie cierpiał niedostatku, bo właściciele pól albo domów sprzedawali je i przynosili pieniądze uzyskane ze sprzedaży, i składali je u stóp apostołów. Każdemu też rozdzielano według potrzeby.

(Dz 4,32-35)

W trosce o formację

W związku z ogłoszeniem przez Ojca Świętego Franciszka Roku św. Józefa, podejmujemy lekturę adhortacji apostolskiej Jana Pawła II „Redemptoris custos” (Opiekun Odkupiciela) poświęconej temu Patronowi.

Jan Paweł II – Redemptoris custos

Adhortacja apostolska o św. Józefie i jego posłannictwie
w życiu Chrystusa i Kościoła

Ucieczka do Egiptu

Po ofiarowaniu w świątyni ewangelista Łukasz zapisuje: „A gdy wypełnili wszystko według Prawa Pańskiego, wrócili do Galilei, do swego miasta – Nazaret. Dziecię zaś rosło i nabierało mocy, napełniając się mądrością, a łaska Boża spoczywała na Nim” (Łk 2, 39-40).

Jednakże według zapisu Mateuszowego, przed tym powrotem do Galilei należy umieścić także bardzo ważne wydarzenie, w którym raz jeszcze Boża Opatrzność odwołuje się do Józefa. Czytamy: „Gdy oni (tj. Mędrcy) odjechali, oto anioł Pański ukazał się Józefowi we śnie i rzekł: «Wstań, weź Dziecię i Jego Matkę i uchodź do Egiptu; pozostań tam, aż ci powiem; bo Herod będzie szukał Dziecięcia, aby Je zgładzić»” (Mt 2, 13). Herod przy okazji przybycia Mędrców ze Wschodu dowiedział się o narodzeniu „króla żydowskiego” (Mt 2, 2). Kiedy zaś Mędrcy odjechali, „kazał pozabijać wszystkich chłopców w wieku do lat dwóch w Betlejem i całej okolicy” (por. Mt 2, 16). W ten sposób zabijając wszystkich, chciał zgładzić owego nowo narodzonego „króla żydowskiego”, o którym dowiedział się podczas pobytu Mędrców na swoim dworze. Jednakże Józef, usłyszawszy we śnie ostrzeżenie, „wziął w nocy Dziecię i Jego Matkę i udał się do Egiptu; tam pozostał aż do śmierci Heroda. Tak miało się spełnić słowo, które Pan powiedział przez Proroka: Z Egiptu wezwałem Syna mego” (Mt 2, 14-15; por. Oz 11, 1).

Tak więc droga powrotna Jezusa z Betlejem do Nazaretu prowadziła przez Egipt. Jak Izrael wkroczył na szlak wyjścia „z domu niewoli”, które to wyjście zapoczątkowało Stare Przymierze, tak i Józef, powiernik i współpracownik opatrznościowej tajemnicy Bożej, strzeże również na wygnaniu Tego, który wypełnia Nowe Przymierze.

Jezus w świątyni

Od chwili zwiastowania znalazł się Józef – wraz z Maryją – niejako wewnątrz tajemnicy „od wieków ukrytej w Bogu”, która przyoblekła się w ciało: „Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas” (J 1, 14). Zamieszkało wśród ludzi, w świętej Rodzinie nazaretańskiej – jednej z wielu rodzin tego galilejskiego miasteczka, jednej z wielu rodzin na ziemi Izraela. Tam Jezus wzrastał, „nabierał mocy, napełniał się mądrością, a łaska Boża spoczywała na Nim” (por. Łk 2, 40). Ewangelie streszczają w kilku słowach ten długi okres życia „ukrytego”, poprzez który Jezus z Nazaretu przygotowuje się do swego mesjańskiego posłannictwa. Jeden tylko moment zostaje wydobyty z tego ukrycia i opisany w Ewangelii Łukaszowej: Pascha w Jerozolimie, gdy Jezus miał lat dwaście.

Uczestniczył w tym święcie jako młody pielgrzym wspólnie z Maryją i Józefem. I oto, „kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice” (Łk 2, 43). Po upływie jednego dnia, zorientowawszy się, rozpoczęli poszukiwania „wśród krewnych i znajomych”. „Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami” (Łk 2, 46-47). Maryja pyta: „Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie” (Łk 2, 48). Odpowiedź Jezusa jest taka, że Obydwoje „nie zrozumieli tego, co im powiedział”. Powiedział zaś: „Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?” (Łk 2, 49-50).

